

OLDSMOBILE NINETY EIGHT CONVERTIBLE

Van een oud dametje...

Stefan van der Waals wordt gelukkig van een perfect lopende V8-motor én van het zoeken naar exemplaren die nog wat zorg nodig hebben.

Het sleutelen is begonnen met brommers. In mijn lagereschooltijd vond ik een Mobylette bij het vuilnis. Daar heb ik net zo lang aan geprutst tot hij het weer deed. Ik ging er ook mee naar school, dan zette ik 'm bij de fietsen van de leraren in de stalling. Daarna volgden nog veel meer brommers en op mijn zeventiende de eerste auto: een Eend. Maar ik had altijd al het idee dat ik iets groots zou kopen als dat mogelijk werd. Op het moment dat ik belastingvrij in een Amerikaan kon rijden, heb ik dat dan ook direct gedaan. Van het geluid van een mooi draaiende achtcilinder word ik echt enthousiast. En dan het liefst met dubbele uitlaatpijpen zodat je elke cilinderbank kunt horen. Ik werk net zo lang door tot die V8 zo langzaam mogelijk draait, zonder te schudden. Dan is het goed, dan kom ik tot rust.

Mijn eerste Amerikaanse auto was een Plymouth Vaillant uit 1967. Beginnersfout: als je de achterklep opende, zag je de bladveren zitten. Maar al snel kwamen de betere auto's, ik haalde ze zelf uit Amerika. Ik kocht een ticket, reserveerde een huurauto en verder zag ik wel waar ik uitkwam. Lekker een paar weken rondrijden en hier en daar stoppen om een praatje te maken en naar auto's te vragen, geweldig! En als ik een auto kocht, had ik de huurauto niet meer nodig en reed ik met 'de nieuwe' verder. Meestal nam ik twee auto's mee terug. Geld verdiende ik er niet mee, maar ik vind dat nu eenmaal leuker dan op het strand in de zon gaan liggen. Laat mij maar avonturieren, leuke dingen doen en mensen ontmoeten.

In 1997 was ik samen met mijn vrouw ook weer op zo'n reis, op zoek naar een hobbyauto.

Bij een kleine garage raakte ik aan de praat met Ken, de eigenaar, en ik vroeg of hij nog iemand wist met een oude convertible. Er bleek iets verderop een oude dame te wonen die deze Oldsmobile Ninety Eight Convertible in de garage had staan. Haar man was een jaar eerder overleden en sindsdien was de auto niet meer naar buiten geweest. Ken ging met ons mee om ons te introduceren, want zij hield de gordijnen de hele dag dicht, van vreemdelingen moest ze niets hebben. Nadat we waren aangekomen

werd de auto uit de garage geduwd en ik wist het toen ik hem zag meteen: dit is het helemaal!

Terug in Nederland hebben we direct ritten gemaakt en heel veel plezier aan de Ninety Eight beleefd. En ondertussen werkte ik aan de auto om alles een beetje in een betere conditie te brengen. Op het gebied van techniek ben ik een perfectionist, ik vind het leuk om bepaalde dingen aan te pakken en te verbeteren. Op eBay zocht ik verschillende onderdelen bij elkaar, liefst 'new old stock' en dan het beste wat er is. Een motor moet eruitzien alsof hij zo uit de fabriek is gekomen, maar als ik bijvoorbeeld een betere carburateur kan vinden uit dezelfde tijd, dan gaat die erop. In New Jersey zag ik toen nóg een Ninety Eight Convertible te koop staan. Ze zijn schaars, dus die wilde ik er wel bij hebben voor de onderdelen. De verkoper zei via de mail wel meteen dat er iets met de achteras van de auto aan de hand was. Ik ben

er dus naartoe gegaan, maar heb onderweg bij een sloopbedrijf een andere achteras meegenomen. Ik moest de achterbank uit mijn huurauto schroeven om die mee te kunnen nemen... Na een kleine reparatie met onderdelen van die sloops ben ik met die tweede Convertible naar Baltimore gereden en is de auto naar Nederland verscheept. Als je alles gaat narekenen kan het financieel natuurlijk helemaal niet, maar ik had wel enorm veel lol!

Bij elke auto die ik gerestaureerd heb, is het reviseren van het blok het leukst om te doen. Maar tegelijkertijd ook het spannendst, doet-ie het daarna gelijk weer? Eerst laat ik ze een tijdje op benzine lopen en daarna bouw ik lpg in. Dat is een specialiteit van me geworden. Soms zie ik een andere mooie Amerikaanse auto en twijfel ik, maar deze Convertible gaat toch niet meer weg. We gebruiken hem te weinig, maar als we ermee op pad zijn, is het een geweldige trip. ★

★ **Eerst laat ik ze op benzine lopen, daarna bouw ik lpg in** ★

Fraai uitgevoerd *sixties* interieur met houtaccenten, kloeke draaiknoppen, voorbank en een elegant stuurwiel. Let ook op de monoradio en de eight-trackspeler onderin, daar doet de freak een moord voor....

De eigenaar

NAAM Stefan van der Waals, 48 jaar, Wieringerwaard.
BEROEP Garagehouder.
TOEKOMSTPLANNEN Hij is technisch perfect, maar het dashboardkastje en de kofferbakbekleding zijn nog niet naar mijn zin.

Weetjes

De Ninety Eight was het *fullsize* topmodel van Oldsmobile. Het getal gaf de rangorde aan in de lijn en stond voor een Series 90 met V8-motor. De eerste generatie liep in 1941 van de band, dit model uit 1968 is de achtste versie. Standaard waren de 98's uitgerust met stuur- en rembrekrachtiging, automaat, elektrische ramen en elektrisch verstelbare stoelen. Toch was de optielijst lang, je kon zo een kwart bij de basisprijs optellen. In 1996 werd de Ninety Eight na de twaalfde generatie uit het programma geschrapt.

Oldsmobile Ninety Eight Convertible

bouwjaar	1968
nieuw prijs	\$ 4618,-
gemaakt van/tot	1968
geschatte waarde	€ 20.000,-
topsnelheid	185 km/h
acceller. 0-100	n.b.
gem. verbruik	n.b.
motor	Motor V8, 7446 cm ³
max. vermogen	365 pk (SAE)
max. koppel	691 Nm
transmissie	autom., driertraps, achterwielaandr.
massa leeg	2035 kg

Fabrieksgegevens, voor zover te achterhalen

Kijk op www.autovisie.com